

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 26 maart 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examiner** van het mastervak Onderzoekspracticum verdiepend formeel strafrecht (OZP) van de Erasmus School of Law (ESL) van 6 november 2017 inzake het niet toekennen van een eindcijfer voor het vak OZP.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 10 november 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examiner van 6 november 2017. Op 18 december 2017 ontving het college het verweerschrift van de examencommissie ESL.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 26 maart 2018. Appellante is ter zitting verschenen in het bijzijn van haar gemachtigde Namens de examencommissie ESL was, lid examencommissie ESL aanwezig. Voorts zijn en, beiden examiner van het vak, verschenen.

II. Motivering

1. Appellante heeft voor het onderdeel 'referaat en participatie werkgroepen' van het mastervak OZP als resultaat 5,25 behaald. Aan appellante werd voor het vak OZP geen eindcijfer toegekend. Na het onvoldoende referaat heeft de examiner appellante de kans geboden -bij wijze van geste- om een tweede referaat te houden waarbij appellante haar cijfer met maximaal 0.5 punt kon ophogen. Het cijfer ging met 0.25 punt omhoog. Het eindcijfer voor het onderdeel kwam uit op 5,25.
Ter zitting voert gemachtigde aan dat vooraf te weinig informatie aan appellante is verstrekt over wat van haar werd verwacht bij het referaat. Zij begreep de opdracht niet goed. Dat appellante met het tweede referaat haar cijfer slechts met 0.5 punt kon ophogen was voor haar onduidelijk. Ook de criteria voor de beoordeling van het referaat waren haar niet duidelijk. Tot slot voert gemachtigde aan dat er geen sprake was van gelijke behandeling van studenten omdat de studenten die als laatste aan de beurt waren al veel feedback hadden gehoord over de presentaties van andere studenten en daarvan konden leren.
2. Verweerder betoogt primair dat voor zover het beroep gericht is tegen de beoordeling van het kennen en kunnen, het beroep op grond van artikel 8:4, lid 3 aanhef en onder b van de Awb niet-ontvankelijk is. Verweerder merkt voorts op dat alle benodigde informatie over het referaat vooraf beschikbaar was in de syllabus van het vak. Dat vooraf niet helder was wat van studenten werd verwacht, wordt door verweerder bestreden. Daar komt bij, aldus verweerder, dat het hier gaat om een mastervak van een academische opleiding. Appellante had in geval van onduidelijkheden over het referaat navraag kunnen doen bij de docenten. Appellante hield haar referaat in de derde week

van het vak zodat zij zich een beeld had kunnen vormen van de gang van zaken in de eerste twee weken.

Ook de beoordelingscriteria waren vooraf bekend gemaakt in de syllabus. Het resultaat voor het toetsonderdeel 'referaat en participatie werkgroepen' is door twee docenten gezamenlijk vastgesteld. Zij hebben daarbij gebruik gemaakt van een beoordelingsformulier. Na afloop van het referaat van appellante is er door de docenten mondeling feedback gegeven. Bij het geven van de mogelijkheid om een tweede referaat te houden is door de docenten mondeling eenduidig medegedeeld dat het resultaat met maximaal 0.5 punt omhoog kon gaan.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college merkt vooraleerst op dat de beoordeling van een tentamen c.q. de vaststelling van het eindcijfer dat de student toekomt een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examiner(en) van het vak. Het college heeft na te gaan of de examiner in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Niet in geding is dat bij aanvang van het vak de syllabus van het mastervak OZP beschikbaar was. Het college heeft kunnen vaststellen dat in de syllabus van het vak helder uiteen gezet is wat van studenten wordt verwacht bij het referaat. Ook het beoordelingsformulier en de beoordelingscriteria zijn vooraf bekend gemaakt. Met verweerder is het college voorts van oordeel dat van een masterstudente als appellante mag worden gevraagd dat zij zich actief en tijdig wendt tot de docent wanneer er terzake nog onduidelijkheden zouden bestaan.

Het college volgt appellante niet in haar stelling dat sprake is van een ongelijke behandeling van studenten. Dat medestudenten konden leren van de feedback die collectief werd gegeven aan studenten die reeds een referaat hadden gehouden is een feit van algemene bekendheid. Dat een dergelijke situatie zonder nadere motivering tot een ongelijke behandeling van studenten leidt, volgt het college niet. Temeer niet daar appellante zelf had kunnen leren van de feedback die in de eerste twee weken werd gegeven aan andere studenten.

Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat het cijfer van appellante voor het desbetreffende toetsonderdeel zorgvuldig is vastgesteld. Het college ziet geen grond voor het oordeel dat de beoordeling van het referaat van appellante niet op een objectieve en zorgvuldige wijze is geschied.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.